

Câini fără volum. Doi. 2D. Câini desenați pe foaie albă ca și cum ar fi trașați pe hârtie de matematică. Îți imaginezi mai ușor pătrățelele decât volumetria unui câine. Un prieten talentat la desen m-a întrebat dacă văd animalele atunci când le desenez. Nu mă gândisem prea des la asta. Acum e împedea că nu. Nu le văd! Văd un câine doar dacă trece pe stradă sau dacă este postat 2D pe fbk. Cum să-l văd, dacă nu e? Ca să fie, trebuie să-l conturez, să-l delimitez cumva de restul foii. Dacă știu cum.

Mai bine îl traforez, așa plan, simplificat, turtit, fără volum. Câini compuși din mozaic rectificat (fără rost). Pui mozaicul la un loc - în sistemul „Space invader” - după-aia astupi rosturile. Iese o pată cu siluetă de câine. Dacă silueta e expresivă, te apuci de următoarea. Dacă ai două siluete, poți construi o poveste cu două personaje. Restul personajelor se inventează din mers. Important e să (te) ajute povestea.

Poveste cu câini supereroi. Sau minieroi. Patrupede cu puteri suprareale; sau ireale. Supranaturale, sigur nu! Asta e pentru copii serioși. Pentru restul, puterile și slăbiciunile sunt același lucru și foarte rar se compensează reciproc, nonsens aproximativ poetic.

Revenim. Doi câini și personajele secundare trec prin întâmplări care se succed aparent cronologic. Doi câini traforați puși pe hârtie negru pe alb sau pe tricouri alb pe negru (sau pe roșu, sau pe portocaliu, rogvaiv). Se întâlnesc cu o pisică de pe un gard traforat, de pe o stradă dintr-un oraș traforat.

Traforaj pe laptop. Să nu cumva să credă cineva că am traforat un terrier și un bulldog cu pânză sau cu CNC-ul; am traforat cu tehnologie contemporană, în Autocad. Ca bătrâneii care fac peisaje în Paint sau,

mai nou, în Excel. Am scris numele programelor inclinate, ca să subliniez importanța tehnologiei în grafica actuală. După ce am traforat câini, am traforat hingheri, copii, polițiști, ochelariști și-o pisică. Adică un motan.

Motan - personaj secundar principal. Năzdrăvan, cu puteri limitate de caracterul bidimensional.

Dă din coadă și transformă lucruri. Câinii latră, motanul dă din coadă. Rezultă câini imponderabili - în cazul în care afirmația are sens (desenul sigur are). Câinii continuă să latre, motanul dă din coadă. Câinii se izbesc cap în cap. Traforaj cu bulldog și terrier fuzionați - nu a rezultat un bull terrier, ci un contur inform, pe alocuri amuzant.

Rezumat - motanul dă din coadă, terrierul se lungește și bulldogul se umflă. Câini 2D cu geometrie variabilă.

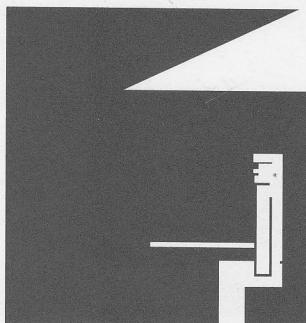
Variabilitatea imaginii produce variații de comportament. Doi tontălăi care deambulează teleleu prin oraș descoperă empiric expresivitatea bidimensionalității hipbolizate. Dimensiunea excedentară ocupă spațiul așa cum maidanezii ocupă strada.

Utilitatea supereroului maidanez!

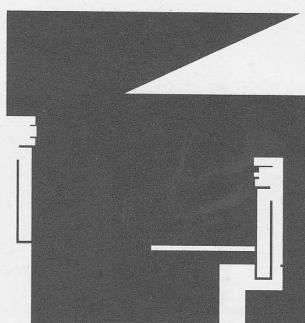
În loc de concluzie. Am desenat primul episod al unei povești despre cum să ocupe doi metri pătrați de stradă cu doi câini care lătrau aiurea și care acum se dilată în mod util.

Lătrat de doi metri, sau doi metri lătrăți?

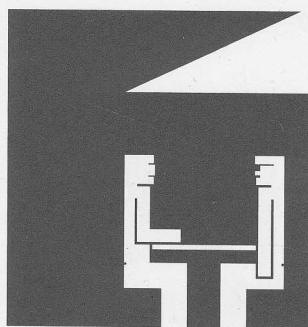
Dilema, cu siguranță, nu va fi rezolvată nici prin titlu, nici prin desenele care urmează.

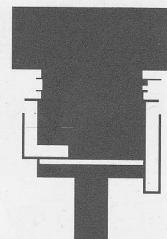
Iar întârzie!?

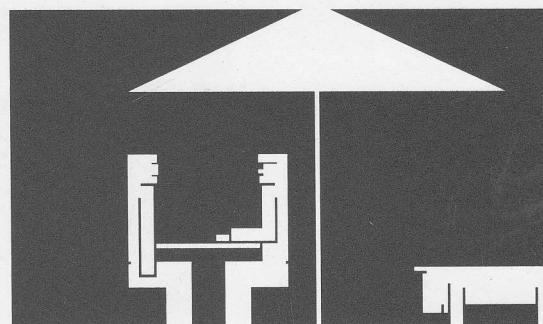
Iar ai întârziat.
Te grăbești undeva?

E vară, aglomeratie,
am mers încet.

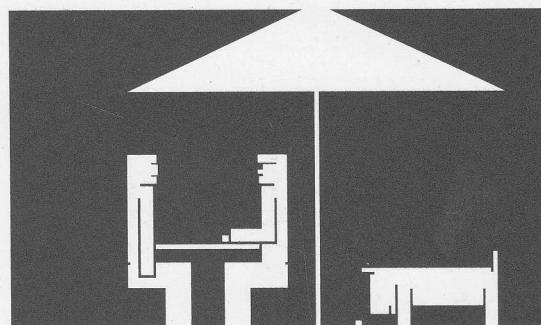
Mănânci?
Iar!?

Uite-un câine!
Îi dai?

La desert!
Direct.

2 m²

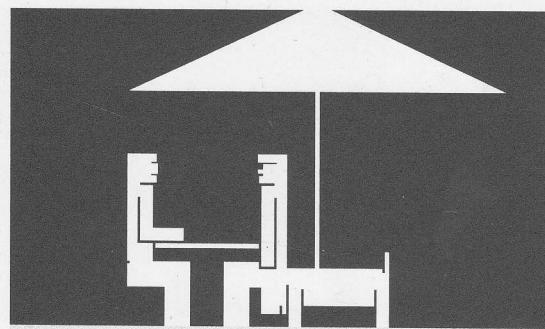
Terrier. Se știe că terrierii
mor după brownie!
Nu s-atinge ăsta de E-uri.

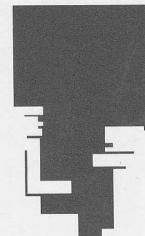
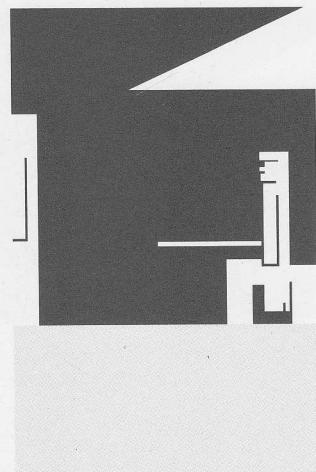
Vrea și restu'.

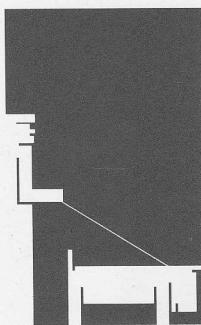
Bun băiat.
Bună prăjitură!

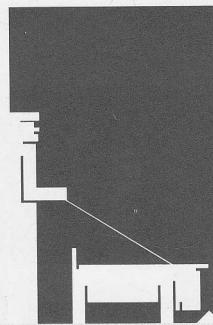
V-ați găsit! Boala cu zahărul!
Vă las să vămprieteneni de tot!

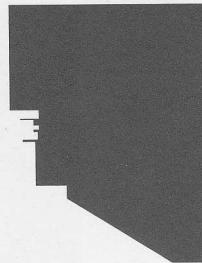
Nu
mai am
zahăr!

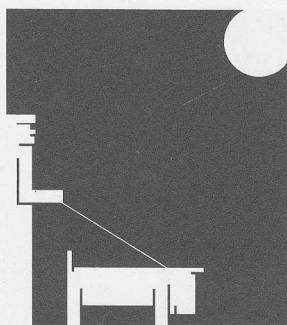
Iar plimbare.

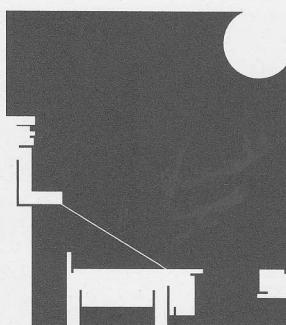
Iar plimbare.

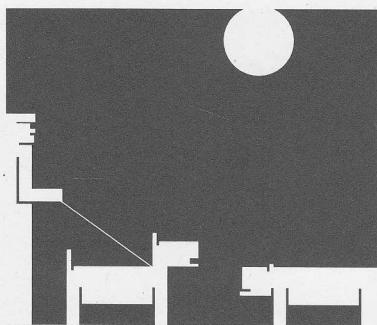
Iar amortesc.

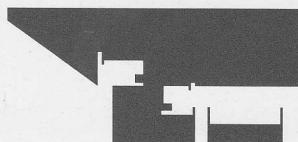
Ziua-n parc.
Noaptea-n parc.

Hopa!
Se lasă cu ham-ham!

Hham-ham?
Haam-hamm! ?
Hhamm.
Haaam...

Ham!